

ISTENI BÖLCSESSÉG ÉS HATALOM

Bor Ferenc és Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Ságvár, 2019. március 11.

Évi: Köszöntelek benneteket, és köszönöm a drága mennyei Atyának, hogy a mai napon itt állhatok előttetek, és a Szent Szellem fogja a szavakat szólni rajtam keresztül. A mai tanításnak a címe: Isten bölcsessége és hatalma.

Isten minden hívő számára egy dicsőséges és győztes örökségről gondoskodott. Ez az örökség a sötétség minden munkája feletti hatalmat jelenti. A bűn felett, a betegség, a szegénység, a gyengeség és a szellemi halál feletti hatalomról van szó. De ahhoz, hogy használjuk ezt a Jézusban kapott hatalmunkat, meg kell, hogy nyíljon a szellemi szemünk, és meglássuk az igazságot. Meg kell világosodnunk ebben, hogy sikeresen, minden helyzetben ellen tudjunk állni az ördög támadásainak és cselvetéseinek. Használunk kell ezt a hatalmat, meg kell tanulnunk ezt a hatalmat használni! A hívő öröksége Krisztusban Isten bölcsessége. Ez a korábbi időben el volt rejtve, amíg Isten ki nem nyilatkoztatta, ki nem nyilvánította nekünk Jézus Krisztuson keresztül. A mi örökségünk gazdagságát az Efézusi levélben olvashatjuk. Két hosszabb részt fogok felolvasni, mindkettő egy imádság. Az Egyszerű fordításból (EFO) is fogok párhuzamosan beletenni, hogy érthetőbb legyen.

Efézus 1,16–23.

16. Nem szűnöm meg hálát adni érettetek, említést téve rólatok az én imádságaimban;

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;

17. Azt kérem, hogy Urunk, Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya-Isten töltsön be titeket a Szent Szellemmel, aki bölcsé tesz, kijelenti és igazán megismerteti veletek Istent. (EFO)

18. És világosítsa meg szívetek szeméit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő örökségének gazdagsága dicsőségének gazdagsága a szentekben.

18. Azt kérem Istentől, hogy nyissa meg szívetek szemét, hogy fel tudjátok fogni, milyen reménységre hívott el titeket, és milyen dicsőséges az a hatalmas örökség, amit Isten a saját szent népének szánt. (EFO)

19. És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,

19. Imádkozom, hogy megtudjátok, milyen mérhetetlenül nagy Isten ereje, amely hatékonyan működik bennünk, hívőkben. Ugyanez az erő mutatkozott meg akkor is, (EFO)

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben.

21. Magasan minden fejedelemiség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőben is:

22. És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötte a Gyülekezet fejévé,

23. Mely az Ő Teste, teljessége Önéki, aki mindeneket betölt mindenekkel

20. Amikor az Atya feltámasztotta Krisztust a halálból, és a mennyben a jobbára ültette. (EFO)

21. Így lett Krisztus sokkal hatalmasabb, mint az összes uralkodó, hatalmasság, erő vagy király, vagy bármilyen más hatalom – de nemcsak a jelenlegi, hanem a következő korokban is. (EFO)

22. Isten tehát mindent Krisztus lába, vagyis a hatalma alá helyezett. Ugyanakkor mindenekfelett Krisztust tette „fejévé” az Eklézsiának, (EFO)

23. amely viszont a „teste” Krisztusnak. Az Eklézsiát minden tekintetben Krisztus tölti be és teszi teljessé – mint ahogyan minden mást is ő tesz teljessé és befejezetté. (EFO)

Folytatom a 3. fejezetből, ott is fogok az Egyszerű fordításból beletenni.

Efézus 3,14–21.

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

15. Akiról neveztetik minden nemzetség mennyen és földön,

16. Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjete
hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;

17. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben;

18. A szeretetben meggyökerezetek és alapot vegyetek, hogy megérthessétek minden
szentekkel egybe, hogy mi a szélesség és hosszúság és mélység és magasság.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy
ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig.

19. Bár ezt emberi értelemmel fel sem lehet fogni, én mégis azért imádkozom, hogy
átéljétek, és igazán megismerjétek Krisztus szeretetét, és ezáltal Isten maga töltsön be
titeket teljesen. (EFO)

20. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet a bennünk
munkálkodó erő szerint, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk,

20. Bennünk működő ereje által Isten mérhetetlenül többet tud tenni, mint amire
kérjük, vagy amit el tudunk képzelni. (EFO)

21. Néki légyen dicsőség a Gyülekezetben a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzet-
ségre, örökkön örökké. Ámen.

Ez egy gyönyörű imádság, amit Pál apostol mond el, hogy nem szünöm meg értetek imádkozni. Tehát folyamatosan, mindig imádkozott a Krisztus Testéért. Az efézusiakért. Pál apostol ezt minden hívőért imádkozta, nemcsak az efézusiakért, ahogy most mondtam, az Krisztus egész Testéért. Minden hívőért szól ez az imádság. Ezt te saját magadért is imádkozhatod, mert nagyon jó, és hiszem azt, hogy mindannyian megértést kapunk arról, hogy igenis meg kell nyílnia a szellemi szemünknek. Hogy megértést kapjunk Isten Igéjének az értelméből. Hogy Jézus mit akart nekünk mondani, mit akart velünk megtanítani. Hogy ezt a hatalmat hogyan gyakoroljuk. Hogy szóljunk az ördögnek, hogyan imádkozzunk. Hogy tudjunk hatalommal tanítani. Ezekben az imádságokban a Szent Szellem ki akarja nyilatkoztatni a hívőknek a bölcsesség és kijelentés szellemét, Jézus megismerésére. A Szent Szellem azt akarja, hogy a szellemünk szemei megnyíljanak, és megértést kapjunk arról, hogy Jézus legyőzte a sátánt, hogy a sátán fölött hatalmat vett, és legyőzte a kereszt diadalában.

Azt akarja, hogy megértsük, mit jelent valójában a hívők számára, hogy Jézus felmagasztaltatva ül a mennyekben. Azt is ki akarja nyilatkoztatni a Szent Szellem számunkra, a bölcsességnek az ismeretét, miszerint mi együtt ülünk Krisztussal, a megváltás eredményeként. Azt jelenti, hogy ott ülünk a mennyei trónon, hogy ott a hatalmi helyen ülünk. A hatalom helyét foglaltuk el mi is, a Jézus Krisztussal együtt. Ez azt jelenti, hogy a hatalom helyén ülve a sátán felett mi is győztünk. Isten azt akarja, hogy ezt a hatalmat használjuk. Sajnos, még sok hívő tudatlan a sátánnak a trükkjei felől, ezért a sátán képes becsapni. Az a taktikája, hogy mindig becsapja a hívőt. Isten Szelleme azt akarja, hogy a hívők bölcsességet kapjanak, Isten bölcsességét kérjék, azért van ez az imádság. Az Efézusi levélben van részletesebben az Írásban. Nem is lehet ilyen mélyen megtalálni másutt, mint az Efézusi levélben. Azt akarja a Szent Szellem, hogy kijelentést kapjunk az Igéről. Megvilágosodjon a megértésünk szeme, és megismerjük a hatalmunkat a drága Jézus Krisztusunkban. Isten azt akarja, hogy ne legyünk tudatlanok. Hogy nem vagyunk többé a sátán hatalma alatt. Mert megszabadultunk a sátán hatalmától és uralmától. A Kolosse 1,13 írja:

Kolosse 1,13.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes
Fiának királyságába.

Megszabadultunk a sötétség hatalmától, és átkerültünk a világosság országába. Isten azt akarja, hogy ne egy legyőzött gyülekezet legyünk, hanem egy győzelmes gyülekezet legyünk. Uralkodnunk kell az ördög felett! Ha ezt megismerjük, és tudjuk a hatalmunkat gyakorolni, akkor győztesek leszünk itt a földön.

Nézzük meg, hogy Jézus milyen hatalommal bírt. Amikor Jézus elkezdte itt, a földön a nyilvános szolgálatát, azonnal kapcsolatba került a démoni erőkkel és a gonosz szellemekkel. Azonnal, ahogy Isten erejét megkapta. Amikor újjászületünk, és betöltekezünk Szent Szellemmel, mi is rögtön találkozunk az ellenséggel. A démonok és a gonosz szellemek az évszázadok folyamán akadály nélkül tették a gonosz dolgaikat úgy, ahogy ők akarták. Királyokként uralkodtak a szellemvilágban, a sátán és a serege. Az embereket a szellemi halál rabságában tartották. Senkinek sem volt hatalma a sátánt és a seregét megfosztani a trónjától. Nem volt senkinek hatalma felettük. Még kétségbe se lehetett vonni a hatalmukat és az uralkodásukat itt a földön. Egyetlen helyen sem olvassuk, hogy valaki ellenállt volna az ördögnek, hogy valakiből gonosz szellemet űzött volna ki. Az Újszövetségben nem találkozunk ilyennel. Vagy hatalmat gyakorolt volna bárki is az ördög felett. Ezt sem találjuk. Az ószövetség ideje alatt senkinek nem volt hatalma az ördög felett. De amikor Jézus megkezdte a földi szolgálatát, más lett a helyzet. Jézus már bemutatta, hogy mit kell tenni. Ahogy Jézus megjelent a földön, a gonosz szellemek és az emberek is azonnal felismerték az Ő hatalmát.

Nézzük meg az Igében. Több ilyen történet van leírva, hogy Jézus gonosz szellemet űzött ki az emberekből. Többet is találunk az Újszövetségben. Mindenütt, minden helyzetben helytállt Jézus.

Márk 1,21–27.

21. És bemenének Kapernaumba; és mindjárt szombatnapon bemenvén a zsinagóga-ba, tanít vala.

Itt megállok, mert megint itt van a szombatnap. Pont szombatnapon űzött ki egy gonosz szellemet egy emberből. Ezzel több helyen találkozunk.

22. És elálmélkodának az Ő tanításán; mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

23. Vala pedig azok zsinagógájában egy ember, akiben tisztátalan szellem volt, és felkiálta,

24. És monda: Ah! mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-é, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy Te: Az Istennek Szentje.

25. És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg, és menj ki belőle!

26. És a tisztátalan szellem megszagatá őt, és fennszóval kiáltva, kiméne belőle.

27. És mindnyájan elálmélkodának, annyira, hogy egymás között kérdezgeték, mondván: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek is, és engedelmeskednek néki?

Ha ezt a történetet jobban megnézzük, és elgondolkodunk rajta, ki volt, aki Jézust az Isten Szentjének mondta ebben a történetben? Ki volt? A gonosz szellem, az ördög. Az ördög volt az, aki mindenkinek a tudtára adta ott, a zsinagógában, hogy ő felismerte, hogy itt ővele szemben egy olyan hatalom van, akinek háborúja van vele. Tehát az emberben levő tisztátalan szellem nemcsak azt tudta, kicsoda Jézus, hanem a hatalmát is felismerte. Azt kérdezte: Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus? Miért jöttél ide? Miért jöttél a mi területünkre?

Majd meg fogjátok hallani, mikor a pusztában is mondja az ördög Jézusnak. Ez azt jelenti, hogy ez a terület az ördögé. Minek ment oda Jézus? Föl volt háborodva a gonosz szellem. Mi eddig itthon voltunk, de te idejöttél. Ki akarsz bennünket innen túrni? Tudjuk, hogy ki vagy! Tehát mindenütt láthatjuk, ahogy mondtam is, több helyen megjelenik az Újszövetségben. A démonok is, a gonosz szellemek is azonnal felismerték Jézust, és tudták, hogy ki Ő. A démonok féltek Jézustól, mert bebizonyította, hogy Ő az Úr az ördög felett. Még a

zsinagógában az írástudók is felismerték a hatalmát, és meghajoltak előtte. A 22-es verset az Egyszerű fordításból olvasom:

Márk 1,22. EFO

22. Mindenki csodálkozott azon, amit mondott, mert úgy tanított, mint aki teljes felhatalmazást kapott, nem pedig úgy, ahogy a törvénytanárok szoktak.

Már akkor felismerték, hogy Jézus teljesen más. Teljesen másképp tanít. Nem törvény szerint tanít, mert itt van már, olvassuk, hogy szombatnapon is megszabadította azt az embert a gonosz szellemtől. Ő az Atya akaratát tette, nem azt, amit az emberek összeírtak, hogy ezt kell tenni ezen a napon, meg azt kell tenni azon a napon. Elcsodálóztak rajta. A 27-es vers is írja, hogy mindnyájan elálmélkodtak, elcsodálóztak azon, hogy ez valami új tanítás? Hogy amit csinál Jézus, az egy új tanítás? Hogy hatalommal parancsol a tisztátalan szellemnek? Több helyen láthatjuk ezt. A gadarai örülnél is. Több helyen megtaláljuk az Írásban. Már az első összeütközésben, ami Jézus és az ördög között volt, Jézus bebizonyította, hogy Ő a győztes a sátán felett. Kicsit most előreszaladtam ezzel a példával, mert itt már Jézus elkezdte a szolgálatát. De most arról fogok beszélni, hogy mi történt a pusztában. Ez az összecsapás az ördöggel akkor történt, miután Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban, mikor Keresztelő János megkeresztelte Őt. Nézzük meg:

Lukács 4,1–2.

1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatére a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába.

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék.

Az embereknek sokszor az az elképzelésük, hogy a Szent Szellem csak jó és könnyű helyekre visz el minket. Ugye? Ahol nincsenek nehézségek. De ez nem igaz. Ahogy felnövünk, és éretté válunk Krisztusban, rájövünk arra, hogy a nehéz helyek azok a helyek, ahol legtöbbet növekedhetünk Istennek. Ez így van. Jézust Isten Szelleme a pusztába vitte, ahol megkísértette az ördög. Itt Jézus életének az egyik legszélsőségesebb mélypontja következik. Elmegy a pusztába, ott van negyven napon át, ott bolyong. Olyan körülmények között van, amit senkinek nem kíván, még magának sem, de ez nem elég neki, mert nemcsak egyedül van ott, hanem van ott egy másfajta szellemiség is. Egy szellemi jelenlét. Mi is vagyunk úgy időközönként, amikor nem értjük, hogy mi történik velünk, csak érzékeljük azt, hogy valami nincs rendben. Mintha tényleg egy másvalaki lenne a környékünkön. Egy más szellemiség vesz körül minket, ami félelmet okoz. Rossz közérzetet okoz. Olyan szellemiség, ami leuralja a gondolatainkat, érzelmeinket. Aztán hozhat testi tünetet is. Mert az ördög ilyen. Sokszor úgy érezzük, amikor már annyira elborít minket, hogy még a bőrünkben is ki tudnánk bújni. Csak ez ne legyen ott, ez a rossz érzés. De Jézus is végigment rajta, és mi is nagyon sok mindenen végigmentünk, és megyünk is.

Visszatérve az Igéhez, ott van a pusztában Jézus, és letelik a negyven nap. Jézus ekkor megéhezik. Kérdezhetjük azt, hogy miért negyven nap után éhez meg? Vannak bizonyos helyzetek, amikor az ember nem érez fizikai szükségletet. Úgy el van foglalva valamivel, hogy nem érzi azt, hogy fázik, vagy nem érez szagokat, vagy éppen nem is hall, mert úgy elfoglalja magát. Én most az Úr dolgaihoz tenném ezt a dolgot, ezt a példázatot, amit mondanék. Például, amikor az imakonferencián belemélyülünk az imába, pillanatok alatt elmegy az idő, és nem érzékelünk semmit. Csak imádkozunk, és imádkozunk, és elmegy az idő. Vagy istentiszteletra megyünk Budapestre. Vagy, ha az Igével foglalkozunk, akkor is tényleg gyorsan elszalad az idő, és nem érzékelünk semmit. Most ezt jobban az Igére fókuszálva gondolom. Többször érzékeltem azt, most magamból kiindulva, hogy amikor tanítok itt nektek, nem is hallom a zenét, mert nem arra koncentrálok. Azért hozom ezt a példát, mert most éppen a zenét hallom. Szóltam már többször arról, hogy amikor a kenet leszáll, és mélyen jelen van az Úr, akkor sokszor úgy érzem, mintha nem is ebben a testben lennék,

amikor tanítok. Nagyon sok példát lehet mondani, ami ide tartozik. Úgy kikapcsolnak az érzékszervek, hogy az ember szinte magán kívül van, így szokták mondani. Teljesen átlép egy mennyei dimenzióba.

Jézus ez alatt a negyven nap alatt az Atyával volt. Imádkozott, teljesen másra koncentrált ebben a negyven napban, nem az evésre. De letelt az a negyven nap, és jött az éhség. Gondoljunk bele, hogy valaki negyven napig nem eszik. Mi már rosszul vagyunk, ha egy-két evés kimarad. Gondoljunk bele, ha valaki negyven napig nem fogyaszt semmi ételt. Ilyenkor az ember legyengül, rossz a közérzete, szédül, kettős látása van, és a többi. Amikor hirtelen egy fizikai szüksége támad az embernek, akkor könnyen megkísérthető. Ilyenkor az ördög nem marad nyugton, mert rögtön jelentkezik a megoldással. Az ördög állandóan résen van. Sokan úgy képzelik, ahogy mondtam már, hogy amikor újjászületnek, betöltekeznek Szent Szellemmel, onnantól kezdve minden rendben lesz. Jézus megváltott minket, megszabadított a törvény átkától, megszabadított a bűntől, a betegségtől, a szegénységtől. Hát akkor nekünk jó dolgunk van, mi történhet velünk? Innentől kezdve úgy gondolják az újjászületettek, őket nem éri támadás. De bizony igen! Miért? Mert az ördög nem megy nyugdíjba. Sőt! Most kezdődik egy különleges harc, egy különleges szellemi harc, amit Pál apostol így ír le az Efézus 6,12-ben. Nézzük meg:

Efézus 6,12.

12. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak.

Nagyon sokan nincsenek erre fölkészülve. Pedig egy hatalmas csata következik. Az ördög egy hatalmas rohammal próbálja visszafoglalni a saját területét. Ugyanúgy téged is vissza akar foglalni, mert amikor már újjászületsz, Jézushoz kerülsz. Az ördög ezt nem bírja elviselni, ezért támad. Jézusnál nem volt az ördögnek saját területe, de mégis úgy gondolta, hogy Jézus ebben az állapotban, amiben most van, ebben az éhségben, ebben a legyengült állapotban majd támadható lesz, és majd meg fog előtte hajolni. Milyen gonosz cselekedet rátámadni valakire pont akkor, amikor a legnagyobb szükségben van! Jött az ördög az első kísértéssel. Olvassuk:

Lukács 4,3–12.

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

Azt mondja az ördög Jézusnak: ha éhes vagy, akkor változtasd át a követ kenyérré, és egyél! Mert megéhezted. Neked nagy gond lenne a kövekből kenyeret csinálni, mint aki Isten Fia? – kérdezi az ördög. Hát nem lenne gond Jézusnak ezt megtennie. Biztos, hogy nem. Aki ott volt a világ teremtésénél, annak biztos nem gond magának cipót, vagy lángost, vagy bármit is odakészíteni. Mert azt mondják, hogy akik a Júdea pusztájában vándoroltak, azt mondták, hogy zsömleformájú kövek vannak ott. Az még olyan gusztusos is lehetett, ugye? Amikor az ember ilyen szükségben van, azért mindenre gondol. Jézus azt mondta az ördögnek, hogy nem kérek az ötleteidből! Nem fogok ráállni arra az útra, amire te akarsz! Hogy az Istentől kapott hatalmam, az isteni erőmet olyan dolgokra pazaroljam, mintha valami bűvészműtávját akarnék a saját dicsőségemre bemutatni. Nem! Jézus ezt nem akarta. Ő nem varázsló volt, meg nem is tett boszorkányságot. Hanem itt a bizonyíték arra, hogy Jézus minden csodatételében – akár gyógyulás volt, akár szabadulás– Isten erejét használta, és nem holmi boszorkányságot, vagy varázslást.

De az ördög csak mondta tovább. De ki tudná meg ezt? Nem látná meg senki, hogy mit tesz! Nincs itt senki. Átváltoztathatod a követ kenyérré. Hát nem lenne egy tanú se! De Jézus nem hallgatott rá. Jézus azt mondta a főpapi imádságában az utolsó pillanataiban, hogy: Atyám, még itt a földön éltem, téged dicsőítettem mindennel. A János 17. fejezetében megtaláljátok Jézusnak a főpapi imádságát.

Jézus azt mondta magáról a főpapi imádságában élete utolsó pillanataiban, hogy: Atyám, míg itt, a földön éltem, Téged dicsőítettelek mindennel. A János 17-es fejezetében megtaláljátok Jézus főpapi imádságát. Azt mondta: Téged dicsőítettelek mindennel, Atyám, akkor is, ha láttak, és akkor is, ha nem láttak. Akkor is, ha ezren voltak, meg akkor is, ha csak egyedül volt valaki, vagy ha nem volt senki. Mindig Téged dicsőítettelek.

Amikor a szükségleteinkkel kísért meg az ördög, akkor ő pontosan tudja, hogy hogyan tegye meg, mert nagy mestere annak. Az Úr Jézus azt válaszolta neki:

4. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.

Jézus itt Isten Igéjéről beszél. Pál apostol az Efézus 6,16-ban azt mondja, hogy nálunk van a hit pajzsa. Öltözzük fel a hit pajzsát, ami az Istenben való bizalmat jelenti. Az Efézus 6,17-ben pedig a Szellem kardja van, ami Isten Igéje. Milyen érdekes az, hogy a testet öltött Isten Fia, Jézus nem a saját nevében beszélt az ördöghöz, hanem Isten Igéjével szállt szembe az ördöggel. De nézzétek, az ördög nem futamodik meg még Isten Fia elől sem, akkor ne csodálkozzunk, ha mi is azt tapasztaljuk, hogy nem futamodik meg tőlünk. Nem olyan egyszerű, de ki kell tartani, mert Jézus bemutatja itt, hogy igenis ki kell tartani! Jön a következő kísértésével:

5. Majd felvívén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban,

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom;

7. Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

Ezt mondja az ördög Jézusnak. Felvitte Őt egy nagy hegyre, megmutatta neki a világ összes országát, és még azt merészelte neki mondani, hogy: Ez itt mind nekem adatott. Ami azt jelenti, azt sugallja Jézusnak, hogy jogos örökösként van mindez a birtokában. Annak adom, akinek akarom – mert ugye Ádám átadta az ördögnek a hatalmat. Én neked fogom adni ezt, ha leborulsz előttem. Nem felháborító, amit mond? De mindenesetre felkínálja Isten Fiának a könnyebb utat. Mit jelent ez? Nem kell itt világmegváltónak lenni! Ezt ajánlja fel Jézusnak. Nem kell itt a keresztre menni! Nem kell itt semmit sem csinálni, ilyen egyszerűen meg lehet kapni az egész világot. Neked adok mindent, ha meghajolsz előttem. Valaki megkérdezheti, hogy megtette volna ezt az ördög? Odaadta volna Jézusnak? Nem, mert ő a hazugság atyja. Ő embergyilkos volt kezdettől fogva. Az Úr Jézus erre azt válaszolta:

8. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

Megint a Szellem kardja van Jézus kezében. A drága Ige. Ezek után már az ember arra számítana, hogy az ördög most már csak eltűnik onnan, eltávozik, és nem jön több kísértéssel. De nem ezt teszi, sőt, ő is előveszi a Szellem kardját, Isten Igéjét. Menjünk tovább.

9. Azután Jeruzsálembe vitte Őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;

10. Mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged;

11. És: Kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe.

Isten Igéjét hozta az ördög, amint halljuk, mert ez a 91. zsoltárban meg van írva. Mi baja lehetne Isten Fiának, ha leugrik onnan, vagy leesik? Fölkel, leporolja a ruháját, aztán azt mondja: Én vagyok a Messiás, emberek. Van még olyan ember, aki nem hisz bennem? Ezt is tehette volna Jézus. De az Úr Jézus azt mondta, hogy nem fogok felülni az általad feltett Igékre! Azt mondta neki:

12. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.

Jézus mindig hatalommal és az Igével válaszolt meg az ördögnek. Bölcs Salamon azt mondja a Példabeszédek 25,11-ben:

Példabeszédek 25,11.

11. Mint az aranyalma ezüsttányéron: olyan a helyén mondott ige!

Jézus mindig a helyén mondott Igét használta. Isten Igéje nem játékszer, nem szórakoztatásra van, és nem arra, hogy kényünk-kedvünk szerint alkalmazhassuk, mint ahogy az ördög teszi. Az ördög szívesen nyomja a kezünkbe Isten Igéjét ilyen kicsavart módszerekkel, kicsavart értelmezésekkel. Ha nem figyelünk oda, akkor be is dőlhetünk neki. Mit is mondott Jézus később, nem sokkal a halála előtt? Hogy jön a világ fejedelme, de jöhet, mert az ellenségnek nincs bennem semmije. Azt mondta Jézus: Nem veszem fel az ő kísértéseit, nem vagyok hajlandó tudomásul venni azokat a dolgokat, amit az ördög tesz. Jézus nem szállt csatába a sátánnal. Nem, egyszerűen helytállt, egyedül Isten Igéjét vitte elé. Isten Igéjével győzte le a sátánt.

Lukács 4,13.

13. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle egy időre.

Csak egy időre, az ördög újra jönni fog, mert nem adja fel. Ez a legjobb tulajdonsága. Ő a hazugság atyja, a saját hazugságait próbálja mindig igazsággá változtatni. Mindig úgy jön, mintha ő az igazságot szólná. És van úgy, mikor bedőlünk neki sajnos. A 2Korinthus 11,14-ben megtaláljátok, hogy átváltoztatja magát a világosság angyalává. Meg is nézhetjük.

2Korinthus 11,14.

14. Nem is csoda; hisz maga a sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.

Minden meg van írva. Az ördög megpróbálja valóban végigvinni és elhitetni azt, hogy ami öneki adatott, az az övé, és ezt képzeli rólam is, rólad is, és mindenkiről, aki Isten teremtménye. De aki hisz a Fiúban, hisz Isten Fiában, hogy Ő azért jött, hogy lerontsa a sátán munkáját, akkor az már győztes. Jézus ebben az összezsapásban Isten Igéjével győzte le a sátánt, és Jézus arra akar minket megtanítani, hogy az Igével álljunk ellen mi is az ördögnek, és ezt a Tőle kapott hatalommal tegyük. Amikor ez mind megtörtént, Jézus megtért a Szent Szellemnek erejével. Isten ereje nem hagyta el akkor sem, bármilyen megkísértésben volt. Bármilyen helyzetben vagyunk is, Isten ereje velünk van, és Isten ezzel az erővel felemel minket. Nekünk ezt az erőt kell használnunk minden helyzetben! Ezt magamnak is prédikálom, mert az első számú, amikor én kiállok ide, hogy először magamnak prédikálom. Mert hiszem azt, hogy mindannyiunkat megerősít, amit az Úr akaratában mondunk ki.

A Zsidó 4,12-vel zárnam, ami a Szellem kardja, ismerjük ezt az Igét.

Zsidó 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szellemnek és a léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Én hiszem azt, hogy ez az Ige mélyen gyökeret ver a szívünkben, és minden egyes szavát tudjuk majd tanulmányozni, elmélyedni benne, hogy mindnél nagyobb értelmet adjon, mert Isten Igéjét és a Jézusban kapott hatalmat összekapcsoljuk. Magas helyekre eljuthatunk, és szabadulások, gyógyulások jönnek az életünkbe.

Pásztor: Köszönjük az Úrnak a mai üzenetet. Egy képes üzenet, amit nemrég küldtem ki, ez jött és leírtam, hogy nem nekünk van félnivalónk az ördögtől, hanem az ördögnek van félnivalója tőlünk, mert hatalmat kaptunk. Hatalmat kaptunk Krisztusban, és ezt a hatalmat nekünk kell gyakorolni!

Az teljesen igaz, amit hallottatok, hogyha valaki valamivel lefoglalja magát, nem reagál a külvilágra. Jelen esetben Jézus negyven napig böjtölt, és a pusztában volt. Nem tudjuk elképzelni, hogy hogyan lehetséges az, hogy nem volt éhes, nem volt szomjas. Amikor az ember Isten dicsőségében van, akkor a fizikai dolgok átmenetileg fel vannak függesztve. Ez egy természetfölötti jelenség. Már én azt is sokalltam, amikor hallottam egy bizonyosságot Pesten, hogy a gyógyító sorban valaki a kenet alatt eldőlt és hét napig ott feküdt a padlón. Már

ez is soknak tűnik, hogy hét nap nem enni, nem inni, nem kimenni a mosdóba. Hogy létezhet ez? Hát úgy, hogy a fizikai működés Isten jelenlétében a kenet alatt fel van függesztve. Én csak egy fizikai dolgot tudok hozzá kapcsolni, amikor bent ülök az irodámban, mindig nézem az órát: mikor lesz dél? Mikor lesz ebéd? Mert megéhezek. De ha kint vagyok a kertben, és belemerülök valamilyen munkába, vagy a műhelyemben barkácsolok, akkor nem érzem az éhséget. Mert erősen arra a dologra figyelek, amit csinálok, hogy az leköti a teljes figyelme-
met. Igaz, hogy ez egy fizikai példa, de körülbelül ilyen történhetett Jézussal is. Ez így jött még hozzá nekem.

Viszont a múlt hétfői tanításhoz egy kiegészítést szeretnék tenni. Mert ugyan szó volt arról, hogy nem csak a földi, fizikai bevételeink vannak, hanem van mennyei bankszámlánk is, mert mindenki vetett már az életében, és az gyűlik a mennyei folyószámlán. Említettem, hogy megfeledekezünk arról, hogy lehívjunk róla összegeket. Visszakerestem, és itt, Ságváron tanítottam erről 2012 végén és 2013 elején három részben. A mennyei bankból három módon lehet kivenni.

Az egyik a *megegyezés ereje*: Máté 18,19. Ha ketten egy akaraton kértek valamit a mennyei Atyától a Jézus nevében, akkor megadja. Ezt komolyan kell venni, hogy ketten megegyezünk valamiben! A másik feltétel, hogy egy hittel, egy akarattal kérünk. A harmadik lépés az, hogy a mennyei Atya megadja. Ez az Ige úgy kezdődik, hogy: Bizony, mondom néktek. Jézus nem először mondta a tanítványainak, hogy az egy akaraton mondott imának óriási ereje van. Az egy akarat azt jelenti, hogy egyetértésre jutni, összhangra jutni, vagy megállapodni egy dologban. Ehhez olyan imatárs kell, aki szilárdan kitart, aki szilárdan megáll az Igén, és azon, amin megegyeztek függetlenül attól, hogy jönnek-e a hullámok, a viharos tenger, meg a szélvihar. Jézus még a lehetetlent is megteszi, hogyha két hívő – de lehet több is – tántoríthatatlan abban, amiben megegyeztek, és ha a szavainkkal felszabadítjuk a hitünket, akkor ennek az ereje működni fog.

A második módja a *megvallás ereje* a Márk 11,23-on alapján. Ha mondja, mondja, mondja, meglesz néki, amit mondott. Meglesz, amit hittel rendszeresen kimondasz, és nem ingadozol benne. A „mond” szó jelentése a görögben: beszél, szól, parancsol. Ez a harmadik kifejezés, a parancsol, sokkal erőteljesebb, és ha behelyettesítjük a „mondani” szó helyébe, hogy meglesz néki, amit mondott, akkor úgy is mondhatjuk, hogy meglesz néki, amit parancsolt. Mi a szellemvilágban parancsolunk. A hitünk a kimondás által szabadul fel, tehát ki kell mondani a hitünket, és nem csak egyszer. Mi királyok vagyunk és papok, ezt tegnap is hallhattátok a pesti tanításban. Nekünk királyokhoz méltóan el kell foglalni a hatalmi helyünket az Atya jobbján, az Úr Jézussal együtt, és királyokként rendeleteket kell hoznunk, és azokat kihirdetnünk. A rendelet meghozatalához viszont előbb döntést kell hozni valamiben. Minden nap állunk olyan helyzetek előtt, hogy döntenünk kell. Nagyon egyszerű dönteni arról, hogy vigyek esernyőt, vagy ne vigyek esernyőt. Ezek kicsi döntések, de vannak nagyobbak is. A hitet munkába kell állítani, és nem szabad őriznünk a tarisznyában, mert akkor nem fog gyümölcsöt teremni. Ennek az Igének az a lényege, hogy azt kapod meg, amit kimondasz. Nagyon belém ivódott a pesti tanításokból, hogy nem az ott, közösen elmondott imák hozzák meg elsősorban az eredményt, hanem amikor hazamennek a szentek, és szembesülnek a helyzetekkel, akkor mit mondanak ki. Ha pont az ellenkezőjét mondja ki annak, amiért imádkoztak a gyülekezetben, akkor lerontja azt a közös imát. Nagyon kell vigyáznunk az orrunk alatti nyílásra, hogy állhatatosan megmaradjunk. A Zsidó levélben meg van írva, hogy mindig ugyanazt mondjuk.

A harmadik módja az *elváró hit*. Jól ismerjük Ábrahám történetét. Sokáig nem volt gyermekük, de Isten megígérte a gyermekáldást. Elmúlt negyed század, és még mindig nem történt semmi. A Róma 4-ben meg van írva, a 17-18-as versben, hogy a reménytelenség ellenére elváró hittel hitte Ábrahám, hogy amit Isten mondott, amit megígért, az meglesz. Ami a Bibliában le van írva, az mind Isten ígérete a számunkra. Nekünk is úgy kell hozzáállnunk,

mint Ábrahámnak, hogy amit Isten ígért – és ha jól emlékszem, hétezer-hétszáz ígértet van a Bibliában a szentek számára –, az mind a miénk.

Zsidó 6,12. 15.

12. Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket.

15. És ekképpen, békességtűrő lévén, megnyerte az ígéretet.

Ez a békességes tűrés gyakorlatilag türelmet jelent, kitartó türelmet. A türelemmel való kitartás egy szellemi erőt jelent. Az Igében erő lakozik, és az Ige egy élő lény, működik. Egy fontos dolgot kell szem előtt tartani, hogy mindenben Jézusé legyen az utolsó szó. Ha kap az ember egy rossz zárójelentést, akkor is azt kell mondanunk, hogy nekünk meg van írva az 1Péter 2,24-ben, és ehhez ragaszkodom, nem ahhoz, amit mondtak. Sajnos, voltak olyan esetek, amikor elcserélték a zárójelentést. Emiatt aki egészséges volt, az megbetegedett és meghalt, mert elfogadta, aki beteg volt, az meggyógyult, mert a papírnak hitt. Az Írásnak, ami igaz. Amikor imádkozunk azért, hogy anyagit szólítsunk be, akkor az imát így kellene befejezni: Köszönöm, Uram, hogy megkaptam, én pedig hittel átvettem, a pénz úton van hozzám, és kellő időben megérkezik. Ha mi tántoríthatatlanul az Újszövetségre alapozunk, Isten ígéreteire, amit a megváltásban biztosított a számunkra, akkor ki fogunk jönni minden szükségállapotból. Meghatározó az, hogy te mit látsz a lelki szemeddel, milyen kép van előtted a vetítővásznadon. Meghatározó az, hogy miként működik a képzelőerőnk. Völgymenet, vagy hegymenet, ezen sok múlik.

Ez volt a három módja annak, hogy hogyan tudjuk a mennyei bankból lehívni a javakat. Ezek után, ha valamelyik lépést megtettük, akkor működésbe fog lépni a Lukács 6,38. Csak azt a részét idézem, hogy az „emberek adnak a ti öletekbe.” Azt, hogy milyen módokon nyúl ki Isten felénk, azt nem lehet kiokoskodni. Hogy most egy kaparós szelvény, vagy Kis Pista Jóskán keresztül fog Isten kinyúlni, ezt Ő tudja! És még egy gondolat, ami előjött nekem. Akinek van folyószámlája, az tudja, hogy a folyószámla csak egy nyilvántartás. A folyószámlán nincs ott fizikailag az a pénzköteg, amivel rendelkez, a pénz valahol máshol tartózkodik. Be van zárva egy széfbe, vagy bárhol máshol, de a folyószámlán nincs rajta a pénz, csak nyilvántartják, hogy mennyi a te részed. Ugyanez a helyzet a mennyei folyószámlával is. Egy korábbi tanításban volt erről szó. Lehet, hogy abban a sorozatban, amit 2012-ben kezdtem el tanítani „A gazdagság lelőhelye” címmel, hogy Isten a mennyből nem tud pénzt ledobálni, mert a mennyben nincsen pénzjegy nyomda. A pénz itt van a földön. A hittel mondott imáinkkal mi a Lukács 6,38-at tudjuk működésbe hozni.

Talán sikerült érthetően átadnom. A mennyei folyószámlánk fönt van a mennyben, amit elvetettük, azt nyilvántartják, de a hozzátartozó pénz itt van a földön. Amikor mi vetettünk, akkor számíthatunk az aratásra. A kiskertben sem azért veted el a veteményt, hogy majd tönkremegy, aztán megeszik a nyulak, vagy akármi történhet vele, hanem termést akarsz leszedni róla. A mezőgazdaságban is azért vetik be a földeket különböző gabonával, mert a befektetésüket akarják belőle kamatoztatni. Ugyanez a szellemi világban is működik, tehát amit eddig elvetettünk, megvan a jogunk ahhoz, hogy abból igényeljünk. Persze, hittel működik ez is, és nem fogjuk tudni, hogy ez honnan jön majd elő.

Két bizonyosságot mondok hozzá. Valamikor 2000. év elején Tabon is szolgáltunk, meg Szántódon is. Megjöttek a számlák, és azt mondtuk: Uram, nem tudjuk, hogy miből lehet ezt rendezni. Amikor az ember csak Istennek szól, hogy: Uram, kérünk segítséget! – és nem embernek szól, Isten beavatkozik. Akkor a Balaton túlsó partjáról postai úton jött egy öt számjegyű összeg, és abból ki tudtuk fizetni a számláinkat.

Egy másik eset szolgálóval történt, egy másik megyében, nem a mi egyházunk szolgálója. Nagy szárazság volt azon a nyáron, és így szólt az Úrnak, hogy: Uram, tudod, hogy mennyire szeretem azokat a kicsi kis uborkákat, amikor el van rakva télire savanyúságnak. Egy másik megyében hallotta meg egy pásztorársunk, az Úrtól hallotta meg, nem embertől. Becsoma-

golta az uborkát dobozba, feladta postán, és elküldte. Volt meglepetés a címzettnél: Én csak az Úrnak mondtam, nem embernek! Itt is a Lukács 6,38 működött.

Az Igével kapcsolatban van-e valamilyen kérdések, igei kijelentések, ami az Igéhez kapcsolódik?

Ágnes: Egy megvallást szeretnék elmondani, és utána egy gondolatot szeretnék hozzáfűzni. Uram, leteszem eléd az életemet, a Te akaratod legyen meg az életemben, és ne az enyém! Uram, átadom magam Neked. Odaadom magam Neked. A Te kezébe adom magamat, és mindazt, ami vagyok. Hiszem, és köszönöm Uram, hogy formálsz engem a Te akaratod szerint, hogy a Te terved szerint akarjak élni, és szolgálni Téged. Köszönöm Uram, hogy formálsz engem, és munkálsz bennem, mind az akarást, mind a cselekvést a Te jókedvedből. Hiszem és köszönöm, Uram, hogy felemeltél engem a teljességnek, a gyógyulásnak, a szabadulásnak, a győzelemnek a helyére. Hiszem és köszönöm, drága Szent Szellem, a Te szent tüzed kiegészít belőlem, az egész lényemből, az egész életemből mindent, ami nem egyezik a Te élő Igéddel. Hiszem, hogy a szívemben, a lelkemben, a testemben, az egész lényemben, az egész életemben, a szolgálatomban minden az Igéhez igazodik, Jézus nevében. Ámen.

Azt, hogy „a Te kezébe adom magam, Uram, és mindazt, ami vagyok”, meg tudjuk vallani. Az öszövétségből származik. Amikor az Úr népe csatába vonult – többször is le van írva –, megkérdezték az Urat, hogy: Uram, a kezünkbe adod-e az ellenséget? És amikor az Úr azt válaszolta, hogy igen, akkor az azt jelentette, hogy: Bátran vonuljatok a csatákba, a győzelem a tiétek. Ha mi az Úr kezébe adjuk magunkat, az azt jelenti, hogy az Úr akarata győz az életünkben, nem a miénk. Hogyha kitartunk emellett az elhatározás mellett, és emellett a megvallás mellett, akkor az Úr akarata érvényesül, és nem a miénk.

Valaki egyszer azt mondta, hogyha gyógyulásra van szükségünk, akkor a hitharc célja nem a gyógyulás, hanem az, hogy eljussunk a hit teljességére. Mert sokszor azért nem jött még valóságba az életünkben valami, mert van bennünk egy akadály. Ezt az akadályt nekünk kell megtalálni magunkban, és csak mi tudjuk legyőzni, csak mi tudjuk átadni az Úrnak, ezt más nem tudja helyettünk megtenni. Ez az akadály lehet egy rossz hozzáállás, vagy sértődés, vagy szomorúság, bánat, vagy lázadás, viszálykodás, békétlenség, türelmetlenség. Ezt mindenkinek magában kell megtalálni. Ehhez tudjuk kérni az Urat segítségül, hogy tanítson bennünket még mélyebben és még mélyebben arról a dologról, ami még nem működik jól az életünkben.

Az is fontos, hogy milyen érzelmeket engedünk be magunkba, egy helyzetre hogyan reagálunk. Folyton megsértődünk, vagy folyton bánatosak leszünk, vagy folyton lázadunk, mert ezek akadályok. Amikor észrevesszük, hogy ezek akadályok, felismerjük, hogy ezek fel akarnak törni bennünk, és akkor kell ezeket nyakon csípni. Akkor kell ezeket fogságba ejteni, hogy engedelmessékedjenek a Krisztusnak, akkor tudjuk kirúgni ezeket az életünkből. Mert utána, ha belemélyedünk ezekbe az akadályokba, akkor már egyre nehezebb lesz ezeket elzavarni, és elküldeni az életünkből. Egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedünk, és egyre nehezebben tudunk kikapaszkodni az árokból. Ehhez tudunk kérni még nagyobb és még nagyobb segítséget az Úrtól. Fontos, hogy vágyakozzunk az éhségre, hogy még mélyebben éhezünk az Igét, és vágyakozzunk még mélyebben az Igére, a még mélyebb megértésre.

Az sem mindegy, hogy mit engedünk be magunkba, milyen szellemiséget engedünk be magunkba, mert olyanná válunk. Amilyen szellemiség bennünk van, azt árásszuk ki itt az istentiszteleti alkalmon is, a családjunkban is, a munkahelyünkön is, a szomszédaink felé, akikkel éppen találkozunk, vagy ha mások felé szolgálunk, akkor öfeléjük is. Ezért fontos, hogy ezeket le tudjuk tenni. Tudjuk azt is kérni az Úrtól, hogy emeljen fel bennünket arra a szintre, ahol ezek felett tudunk uralkodni. És le tudjuk hozni ezeket, és el tudjuk hozni ezeket, mert nem mindegy, hogy milyen a lelkiállapotunk. Ez még inkább a múlt heti tanításhoz kapcsolódik. Kívánom, hogy sikerüljön mindenkinek ezeket az akadályokat legyőzni a saját életében, Jézus nevében. Ámen.

Pásztor: Ez kicsit Joyce Meyer üzenetéhez is hasonlít. Én hálát adok az Úrnak Joyce Meyer szolgálatáért, és ezt mi használhatjuk. Még a szivacs példája jutott eszembe, amiről Attila tanított nem régen, hogy amit fölszív a szivacs, nyomás hatására az is jön ki belőle. Hálát adunk az Úrnak a mai alkalomért!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el.

Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi és szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet. Ámen.

Áldásözön rátok! Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy a mai alkalom során is közösségben lehetünk vele! Áldott, és gyümölcsöző hetet!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

Jézus az ördögöt és munkáit a talpunk alá helyezte! Róm. 16,20